

Микетей (рухаючися):
Там будемо спочивати,
Мале днтя...

СЦЕНА ХІ.

(Входить Роман).

Роман: Ов, Микетею, ви заснули? Господи, а дитина де?

Микетей: Що? (зриваєся) Я здрімався. Що, дитина? Гавт люде, дитина.

Роман (вбігає до коморн, вибігає, біжить на двір, на сцену вбігає Галя, Марійка).

Галя: Що сталося!

Роман: Люде, одурію, дитини нема!

Микетей: (безсильно падає на лаву). Боже!

Галя: Мартуся! (омліла падає на руки Марійки, вбігають Осип, дідусь, Антін).

Осип: Романе, що сталося.

Роман: люде, одурію, дитини нема!

Семен: (вбігає) Гей, війте, за циганами. Добулися з арешту, утікли в ліс, то вони дитину укралн.

Осип: Коні запрягати, хто може на коня, ціле село на всі сторони за ними. Романе, ти зі мною на фіру, Антін конем по жандармів. (Антін, Роман, Семен, Осип вибігають, Микетей підноситься і з плачем, накривши лице руками падає